List do Rzymian

Rozdział 1

1. Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany apostoł, odłączony na Ewanielią Bożą, **2**. którą był przedtym obiecał przez proroki swoje w piśmiech świętych, **3**. o synu swoim, który się zstał jemu z nasienia Dawidowego wedle ciała, **4**. który jest przeznaczony Synem Bożym w mocy wedle Ducha poświęcenia i powstania z martwych, Jezusa Chrystusa Pana naszego, **5**. przez którego wzięliśmy łaskę i apostolstwo ku posłuszeństwu wiary między wszytkimi narody dla imienia jego, **6**. między którymi i wy jesteście, powołani Jezusa Chrystusa: **7**. wszytkim, którzy są w Rzymie, Bogu miłym, powołanym świętym, łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa. **8**. Naprzód dziękuję Bogu mojemu przez Jezusa Chrystusa za was wszytkich, iż wiara wasza bywa opowiadana po wszytkim świecie. **9**. Abowiem świadek mi jest Bóg, któremu służę w duchu moim w Ewanielijej Syna jego, że bez przestanku na was pamiętam, **10**. zawsze w modlitwach moich, prosząc, azaby jako wżdy kiedy mógł mieć szczęśliwą drogę, za wolą Bożą, przyść do was. **11**. Abowiem pragnę was widzieć, abych wam nieco użyczył łaski duchowej ku utwierdzeniu was, **12**. to jest, abyśmy się w was spólnie ucieszyli przez tę, która zobopólna jest, wiarę waszę i moję. **13**. A nie chcę, abyście wiedzieć nie mieli, bracia, iżem często przed się bral przybyć do was (a jestem dotąd zawściągniony), abych miał jaki pożytek z was, jako i z inszych narodów. **14**. Grekom i barbarzynom, mądrym i niemądrym jestem powinien, **15**. tak, iż ile ze mnie, gotowość jest Ewanielią opowiedać i wam, którzyście w Rzymie. **16**. Abowiem nie wstydam się Ewanielijej. Bo jest mocą Bożą, na zbawienie każdemu wierzącemu, Żydowi naprzód, i Greczynowi. **17**. Abowiem sprawiedliwość Boża przez nię bywa objawiona z wiary w wiarę, jako jest napisano: A sprawiedliwy z wiary żywie. **18**. Bo gniew Boży objawia się z nieba na wszelką niepobożność i niesprawiedliwość ludzi, tych, którzy prawdę Bożą w niesprawiedliwości zatrzymawają, **19**. ponieważ, co jest wiadomo o Bogu, jest im jawno, abowiem Bóg im objawił. **20**. Bo rzeczy jego niewidzialne od stworzenia świata, przez te rzeczy, które są uczynione zrozumiane, bywają poznane, wieczna też moc jego i bóstwo: tak iż nie mogą być wymówieni. **21**. Gdyż poznawszy Boga, nie jako Boga chwalili ani dziękowali, ale znikczemnieli w myślach swoich i zaćmione jest bezrozumne serce ich. **22**. Abowiem powiedając się być mądrymi, głupiemi się zstali. **23**. I odmienili chwałę nieskazitelnego Boga w podobieństwo obrazu człowieka śmiertelnego i ptaków, i czworonogich, i płazu. **24**. Dla czego podał je Bóg pożądliwościom serca ich ku nieczystości, aby między sobą ciała swe sromocili. **25**. Którzy prawdę Bożą odmienili w kłamstwo i chwalili, i służyli stworzeniu raczej niż stworzycielowi, który jest błogosławiony na wieki. Amen. **26**. Dlatego podał je Bóg w namiętności sromoty. Bo niewiasty ich odmieniły używanie przyrodzone w ono używanie, które jest przeciw przyrodzeniu. **27**. Także i mężczyzna, opuściwszy przyrodzone używanie niewiasty, zapalili się w swych pożądliwościach jeden ku drugiemu, mężczyzna z mężczyzną sromotę płodząc, a zapłatę, która była słuszna, błędu swego na sobie odnosząc. **28**. A jako

się im nie podobało mieć w znajomości Boga, Bóg podał je w umysł bezrozumny, aby czynili to, co nie przystoi: **29**. napełnione wszelakiej niesprawiedliwości, złości, porubstwa, łakomstwa, złoczyństwa, pełne zazdrości, mężobójstwa, swaru, zdrady, złościwości, zauszniki, **30**. obmówce, Bogu przemierzłe, potwarce, pyszne, chlubne, wynalażce złości, rodzicom nieposłuszne, **31**. bezrozumne, nietowarzyskie, bez miłości przyrodzonej, nieprzejednani, niemiłosierni. **32**. Którzy sprawiedliwość Boską poznawszy, nie wyrozumieli, iż co takowe rzeczy czynią, godni są śmierci. A nie tylko, którzy je czynią, ale też którzy czyniącym zezwalają.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.